

Het principe, dat de overheid haar verantwoordelijkheid neemt in het bewaken en stimuleren van de kwaliteit van het onderwijs is goed.

1- De uitwerking in dit wetsvoorstel is teveel geschreven vanuit de angst slechte uitwassen in te perken en te weinig vanuit de mogelijkheden om goed onderwijs te stimuleren en de ruimte te geven.

2- De wet biedt nu veel teveel ruimte voor interpretatie door ambtenaren, gecombineerd met te weinig mogelijkheden om tegen ambtelijke visies en besluiten in beroep te gaan bij onafhankelijke deskundigen en de rechtelijke macht. Daardoor is enorme, onrechtvaardig willekeur, of zelfs ambtelijk machtsmisbruik, met dit wetsvoorstel bijna onvermijdelijk.

3- Dit wetsvoorstel heeft het effect dat een OTS voorzien wordt van een zware minimum straf: Onmiddellijk, automatisch en onherroepelijk verlies van het recht op thuisonderwijs.

Dat is ongewenst, onrechtvaardig en onnodig.

Ongewenst

Het is niet voor niets dat wij in onze wetgeving huiverig zijn voor het concept van automatische minimum straffen. En dan gaat het in het strafrecht nog om veroordelingen door een daartoe goed geëquipeerd instituut: Onze rechtelijke macht. Met goed geregelde mogelijkheden tot hoger beroep. Een OTS word opgelegd door amateurs, die handelen in onduidelijke, onoverzichtelijke situaties. Een OTS is geen straf. En hoort dat niet te zijn. Het is hoogst onwenselijk dat uitspreken van een OTS zomaar automatisch zo'n enorme blijvend beperkend effect heeft op de rechten van een Nederlandse burger. (Het effect is blijvend en onherroepelijk om dat er andere wetgeving is die er toe leidt dat een kind wat eenmaal naar school is geweest eigenlijk nooit meer toestemming krijgt om thuisonderwijs te genieten.)

Een automatische zou er zelfs toe kunnen leiden dat er een drempel gevoeld wordt voor het besluit tot OTS omdat daar dan zo'n groot automatisch gevolg aan hangt. Net zoals alle minimum straffen het gevaar in zich dragen dat de beslisser niet de nodige beslissing neemt omdat hij het automatische gevolg niet wil.

Onrechtvaardig

Ik ken in mijn omgeving verschillende thuisonderwijs-gezinnen waar een OTS is geweest.

In een grote meerderheid daarvan speelt hetzelfde scenario na een scheiding: De hoofd-verzorgende ouder wil verder gaan met thuisonderwijs zoals voor de scheiding. De niet verzorgende ouder probeert op allerlei ontwrichtende manieren invloed te doen gelden op de manier waarop verzorgende ouder leeft en de kinderen verzorgt, of het leven van de verzorgende ouder te ondermijnen en onaangenaam te maken. Dit koeioneren van de verzorgende ouder door de niet-verzorgende ouder gaat regelmatig vergezeld van georganiseerde/geënceneerde veilig thuis meldingen. Die leiden vervolgens tot een OTS.

Als een OTS automatisch zou leiden tot blijvend verlies van het recht om thuisonderwijs te geven, geeft de wet de niet-verzorgende ouder een onrechtvaardig

grote stok in handen om de verzorgende ouder mee te slaan, te dreigen en af te persen.

Onnodig

In een langdurige OTS, waarbij de voogd constateert dat de (verzorgende) ouder(s) blijvend, gevaarlijk en onverbeterlijk tekort schieten in het veilig en goed ouderschap, heeft de voogd al de mogelijkheid om af te dwingen dat zowel de ouderlijke macht als het contact van de ouder(s) met de kinderen wordt beperkt. Die beperking kan al inhouden dat de voogd besluiten neemt over de schoolgang van de kinderen. Daarvoor is geen wettelijk kruisverband nodig tussen de onderwijswetgeving en de familiewetgeving. De voogd die de situatie kent is beter dan een automatische wet in staat om te beoordelen of tijdelijke of blijvende beëindiging van thuisonderwijs in het belang is van de kinderen en matig is qua inbreuk op de ouderlijke macht.